

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 59

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Ἡ συνδρομή ἑτησία καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπισκοπίας δραχμᾶς 13 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.
Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτά ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ἡ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΘΗΡΕΣΙΑ

Το ΑΣΤΥ από τ' ο παρόντος φύλλου θα πωληται εις τας οδοδς

ΠΡΟΣ 20 ΛΕΗΤΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ

Η αυξηση αυτη της τιμης του δεν γίνεται αυθαίρετως, δι' ενος ημων ουκαζιου, χριον κερδοσκοπικης. Εινε μετρον επιβλαβουμενον εκ της αναποδραστου ανγκης των πραγματων. Ηδη απο της πρωτης αυτου εμφανισεως αναγκαζομενοι να ποριζομεθα τα πλειστα των προς εκδοσιν αυτου χρεωδων εκ του εξωτερικου εις δεινην περιεστημεν αποριαν. Νυν δε οτε εκ της πειρας οδηγηθεντες απεφασισαμεν να εισαγαγωμεν εις το φυλλον πασας τας εφικτας βελτιωσεις, επαισηθητως αυξανοντες το εικονογραφικον μερος, ως εκ του παρόντος φύλλου εμφανιζεται, και νεας υφισταμενοι διαπαντος, νυν δε οτε ως εκ της καταπληκτικης διαφραξ του νομισματος επηλθεν ανωμαλιη και κλονισμος εις πασαν συναλλαχην, το μετρον της αυξησης της τιμης θεωρηθη αναποδρευτικος θρος δια την υπαρξιν και ευδωσιν του φυλλου ημων. Δεν αρνούμεθα οτι επωφεληθημεν προς δημοσιουσιν του παρόντος θεσπισματος μας της ψυχολογικης καταστασεως εις ην διατελει το κοινον εκ της δημοσιευσεως του φορολογικου προγραμματος της κυβερνησεως. Ως ο κ. Τρικούπης διακηρύττει οτι δια να υπαρξη Έλλας πρέπει ο λαός να υποστη καρτερικως την θυσίαν των φόρων, ουτε και ημεεις εν ειλικρινειη λέγομεν αποτεινόμενοι προς το κοινον οτι εν αν ποθη την υπαρξιν και την ευδαιμονιαν του φυλλου ημων, εν θεωρη αυτο συντελεστικον εις την καθολου προουδον του τόπου, οφείλει αγωγγύστως να υποστη την μικραν και ασήμαντον δι' εκαστον των αναγνωστων αυξηση της τιμης του. Αγνοουμεν τι θ' απκνητη ο λαός εις το φορολογικον προγραμμα της κυβερνησεως, ειμεθα όμως βέβαιοι οτι το κοινον δεν θέλει παύση παρέχον εις αυτο απ' αρχης της εκδόσεως του.

Άλλως τε η μικρά αυτη αυξησης εκριθη αναγκαια και δι' ετερον λογον επισης δικαιον, τούτέστι οπως υπαρχη αναλογια μεταξυ της τιμης του φυλλου και της τιμης των πληρωνουσιν οι συνδρομηται, προς τους οποιου το φυλλον θα διανεμηται επι εκλεκτου χαρτου εκτετυπωμενον, οπως παντοτε υπαρχη διαφορα τις υπερ αυτων.

Η Διεύθυνσις

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΘΗΡΕΣΙΑ

Η εις τ' Ανακτορα απο τινος φιλοξενουμένη πριγκιπισσα Θηρεσις Καρολotta - Μαριάννα - Αυγουστα εγεννηθη την 30/12 Νοεμβριου 1850 Εινε θυγατηρ του νυν αντιβασιλεως της Βαυαρικης Λουιτπόλδου και της πριγκιπισσης Αυγουστις, Αρχιδουκισσης της Αυστριας και θυγατρως του ποτε Μεγαλου Δουκου της Τσχακνης Λεοπόλδου του Β'. Η ηγεμονις αυτη διακρινεται δια των ευγενων εκεινων προτερημάτων της δικαιοις και της ψυχης, τα οποια χαρακτηριζουσι την μεγαλυπρεπως φιλόκλον και φιλοπρόδον γενεαν των Βιτελσβαχων. Μετέχει του θειου πυρος του μεγαλεπηθλου αυτης πάππου Βασιλεως της Βαυαρικης Λουδοβικου, εκ των μαγικων χειρων του οποιου εξηλθε πληρες καλλιτεχνικου καλλου το Μοναχον, οπως άλλοτε αι Αθηναι εκ των χειρων του Περικλεους. Η εν Αθηνας επισκεψις αυτης μετα συμπληθεις ηλικιας εν Έλλάδι. Η συμπαιθεια αυτη εινε νεα

απόδειξις της εις τα βαθη της ελληνικης συνειδησεως περιωθεισης ευλαβειας προς την μνημην των κοιδημων Βασιλεων Οθωνος και Αμαλίας.

Όσοι εχουσι το ευτόχημα να πλησιάζωσι την Πριγκιπισσαν Θηρεσιαν, διατελουσιν υπο το κράτος της μαγειρας, της απκαμιλλου αξιοπρεπειας και της θελατικότητος των τρόπων της. Ομιλει δε ευχερως την ελληνικην, κατα τύπον μάλλον αρχαίζοντα. Κάτοχος εξόχου παιδειας, εκκαλιέργησε μάλιστα την αρχαιολογιαν.

Άλλ' η παρουσις της Πριγκιπισσης Θηρεσιας της Βαυαρικης εν τη Αύλη των Αθηνων διδαι χωρον εις σκέψεις φιλοσοφικας αξιας να σημειωθωσιν. Ως γνωστον, η Πριγκιπισσα Θηρεσις εινε πρωτη εξ αδελφου ανεψια του αιμνήστου Βασιλεως Οθωνος. Εινε δε θυγατηρ του Πριγκιπισ Λουιτπόλδου, οστις ητο προσωρισμενος να διαδεχθη τον Βασιλεα Οθωνα επι του ελληνικου θρόνου. Φιλοξενειται δε ηδη εν τω παλατιω εκεινω των Αθηνων, το οποιον εκτισεν ο προμνησθεις πάππος αυτης. Το παλατιον τουτο ειδεν εν χρονικω διαστήματι ολιγωτέρω της ημισειας εκατονταετηριδος ποικιλα και περιεργα γεγονότα, ων την ανάμνησιν ζωηρωσ προκλει η εν αυτω παρουσις της Πριγκιπισσης Θηρεσιας. Τω 1858 δια σειρας εορτων εις ας αντιπροσωπευοντο δι' εκτάκτων απεσταλμενων οι πλειστοι των μοναρχων της Ευρωπης, ο Βασιλεws Οθων επανηγύρισε μετα της σεπτης Βασιλισσης Αμαλίας την εικοσιπενταετηριδα της εις το Ναύπλιον αποβάσεως αυτου. Εάν τις τότε την μαντικην επαγγελόμενος ηθελεν ειρη προς το δικαίως υπερήφανον εκεινο βασιλικον ζευγος, οτι μετα παρέλευσιν άλλων απο τότε εικοσιεννέα ετων θα επιλοξενειτο η μικρά ανεψια των Θηρεσιων εν τω ιδιω εκεινω παλατιω παρ' άλλης δυναστειας, ηθελε βεβαιως θεωρηθη παράφρων ο απκισιος μάντις. Άλλ' ετι μεγαλειτέρα θα ητο η καταπληξις των Βασιλεων μας εκεινων, εν ο μάντις τωις ελεγεν οτι η Βασιλισσα η μέλλουσα να φιλοξενηση την Θηρεσιαν των θα επρόσθευε την θρησκαιαν των υπηκόων της και θα ητο μήτηρ Διαδόχου του ελληνικου Στέμματος φέροντος το ονομα και το Λαβραρον του τελευταίου των Αυτοκρατορων της Κωνσταντινουπόλεως. Σημειωτέον, οτι ακριβώς κατά την εποχην εκεινην συνεζητεϊτο εκ νέου εν τω ελληνικω τύπω το πολυθρύλητον και ανεξάντλητον επι της παρελθούτης δυναστειας ζήτημα της ορθοδόξου διαδοχης.

Τον χειμώνα του 1859 επιλοξενήθησαν επι τινας εδομαδάς εν τω παλατιω των Αθηνων, ο πατήρ της Βασιλισσης ημων Όλγας μετα της συζυγου του Μεγαλη Δουκισσης Αλεξανδρας και του επταετους υιου των Νικολάου. Οργανά τινα του ελληνικου τύπου υπεδείκνυσαν τον μικρόν Νικολαον ως καταλληλον διαδοχον του ελληνικου θρόνου και συνεβούλευον τον Βασιλεα Οθωνα να υιοθετη η αυτόν. Τας ημερας εκεινας ο λαός των Αθηνων ετραχεν εις την ρωσικην Εκκλησιαν του Αγίου Νικηδημου οπως ιδη λειτουργουμένους ορθοδόξους ηγεμόνας, ωσει παρίστατο εις νεκρανάστασιν τινα μαγικην των Βυζαντινων Βασιλεων του μετα πάροδον τετρακοσίων εξ ετων απο της εισβολης του Μωάμεθ Βου εν τω ναφ της Αγ. Σοφιας. Ο δε Μέγας Δούξ Κωνσταντινος ανησυχων τότε μη παρεξηγηθη υπο των ημετέρων πολιτικολόγων και υπο τινων ευρωπαϊκων μυστικισυμβουλιων η ενταυθα επισκεψις του, εξεφραση οτι προσέχει μη ακουσινας αυτον Βασιλεις. Εννεά δ' ετη υστερον, τω 1868, επανεληθη εις Αθηνας η Μεγαλη Δουκισσα Αλεξανδρα, εδραπισεν εν τω μητροπολι-

τικω ναφ εν μεγαλη πομπη τον πρώτον μετα την πτώσιν της Κωνσταντινουπόλεως Έλληνα Βασιλικόν Πριγκιπα. Ηδη δε η Πριγκιπισσα Θηρεσις εν τω μέτω της νέας Βασιλικης Οικογενειας, παρίσταται ωσει κροσσος δια της παρουσιας της την μακτιότητα και άστασιν των ανθρωπινων πραγματων.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Το περίσσευμα και δεν περισσεύει τίποτε.

Χαχας ευαγγελικ!... Ας φαιδρυνθη και ας σκιρτήση το Πνευλληνιον ας αντηχηση και αν νικησιν απο το σκυθοωπον Κεντρικόν Ταμειον ας κατέλθη απο του αλθαδου ύψους εις ο ανεβιδάσθη το ναυπολείονιον ας παρκαμεινουν ο Τσάμπερλιν και ο Κόλλιγγς και οι λοιποι άθροως επισκεφθέντες ημας κατ' αυτας πολιτικη ανδρες της Αγγλιας δια να ιδωσι τι σημειναι ευνεμερις Κράτους ας χαράξη ο κρεπεδημων επίσημ ενταυθα εξοχος γεωγράφος Κεϊπερτ νέον χάρτην της Ελλάδος διότι η Έλλας απο της παρελθούσης Δευτέρας εινε άλλη ας αναγγελθη το ευφρόσυτον μόνημα πανταχού, και εις αυτους τους Παρισίους, δια να ευφρανθη ο πληρωθεις, ως διεδιδου, εν μονομαχιη κ. Κυρωνιος. Εξμεθα πλούσιοι ημεεις, οι εως χθες οδυρόμενοι δια την φρικτήν μας ένδειαν. Εχομεν περίσσευμα τεσσάρων εκατομμυριων και κατι ημεεις οι μετα φρίκης άτειζοντες εκ του προϋπολογισμου μας το χάσμα, ακαταίως διακοντες, δια την ομνικαταληξιν το άπρόσπιον του ίσχυοιου φάσμα.

Μας το ειπεν ο πρωθυπουργός: μας εδωκεν περι τουτου τον λογον του και τι λογον! Λόγον δικραεσαντα τίσσαρας ωρας. Θα εχομεν περίσσευμα! εκαταχθκατε; Ο προυπολογισμός μας εγενεν ακραλλκατος με το σχοινι του χωριάτη της παρκαμικς μας οτε ητο μόνος, δηλαδη το ημισυ αφ' ουτι εινε δεν εφ'ικεν τωρα οτε εινε διπλός φθάνει και περισσεύει. Τι νομιζετε; ας το κλοσυλλογισθωυν οι Γάλλοι και οι Ιταλοι, δεν πρέπει να ειμεθα κατωτεροι αυτων. Το ειπε και ο πρωθυπουργός: Εσμεν Έλληνες! οπως ελεγε και άλλος πρωην πρωθυπουργός δημογρωων πέρσι τοιαύτην εποχην προς τους ανδρας Αρκιδας Μάλιστα, εσμεν Έλληνες... άλλ' εν ειρήνη, άνευ επιστρατειας και ας πληρώνωμεν εις του Χαρμη τον καφεν ειμισι λεπτα άγογγύστως. Εν πολέμω κύριος οιδε πόσον θα τον πληρώσωμεν. Άλλά τι να γεινη; Χάριον της πατριδος ορειλομεν να υποστώμεν πολλας πιερίας, αφού μάλιστα φορολογεϊται άπηνως η ζάχαρις. Θα εκτελέσωμεν το καθήκον μας, χωρις όμως να αισθανώμεθα δια τουτο κταμιάν γλυκειαν παρηγοριαν. Τίποτε γλυκύτης εις το εξης! απκαγορεύεται πλε ν. Θα ειμεθα ολοι:

Σκιρτωσόμενοι κ' άγαρο... Φορολογούν την ζάχαρι...

Άρκει τόσαι θυσιαί, τόσαι πιερίαι να μη γεινωσιν επι ματαίω και να μη εύρεθη εις το τέλος οτι το ποθητόν περίσσευμα ητο σκια, ητο καπνός!... Δηλαδη καπνός δεν πειραζει να εινε ο καπνός φορολογεϊται, φορει πάλιν το κόκκινον ράσον του πικέτου και το περιτραχηλιον της ταινίας και τα κκαπνοαπτήρια ετοιμαζουσι τας αίχμηρας των μαχηρας και διαοργανίζονται αι σπειραι των κκαπνοφκντων. Καπνός ην και διελύθη άλλ' ιδου καπνός εστι και ανα συνίσταται.

Ουκ εστιν άλλως γενέσθαι. Εσμεν Έλληνες εν ειρήνη,

κύριοι, και ας πληρώσωμεν τους φόρους. Η νομιζετε οτι μας εινε συμφορώτερον ν' απκαλλωόμεν των φόρων αυτων; Απαπαθε, διότι και αν απκαλλωόμεν ειμεθα παντοτε υποκαίνοιοι, αφού επιβάλλεται φόρους εις τους απκαλλασσομένους εκ του φόρου του Έκτατος. Εκκαταχθκατε; Πιθανόν να μη εκκαταχθκατε τίποτε, άλλ' δεν πειραζει διότι οπως εχουσι τα πράγματα κινεις δεν κατακαυδάνει τίποτε, ίσως ούδ' αυτίς ο πρωθυπουργός, ίσως ούδ' αυτή η Βουλή, ίσως ούδ' εγω οστις γραφω, ίσως ούδ' αυτή η Ρωσσία ητις μολονότι απειλει, δεν τουμαξ να καταλάβη την Βουλγαριαν... Και θα εγραφον πολλά άχρημα και δια τους Βουλγαρους και δια τον Βαλδεμάρ και δια τον Αίωνα, του κ. Φιλήμωνος και δια την νέαν φάσιν του κίμματος του κ. Παπαμιχαλοπούλου, άλλ' χάριον του περισσεύματος δεν μας επερίσσευσε καθόλου χωρος δι' όλα ταυτα.

Εσμεν Έλληνες και ας μάθωμεν να υπομένωμεν δια να εξευμενίσωμεν και την σκιάν του λόρδου Βακουσφιλδ.

Αξός

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ο προϋπολογισμός

Απ' τα σαρανταδύ του 'εα έρρεθητε' άνεθη... Μορό δεν φθάει το σχοινι, διαπλό και... περισσεύει!

Οι φόροι

Φεθ! της αυτης πολιτικης διατηρεθ ταυς υρους: Εαν το φέρον φέρε σε φέρον και φέρε φόρους.

Ο καφφές

Ως μόνον αποτέλεσμα των νόμων του αι σερραγαί θα εχουν το να πίνωμεν κριθάρι γρά καφφέ.

Εις τον πρωθυπουργόν

Αχ! Δός μας έλιμματα μικρά και τ' άλλα χαρίσμα σου, θε να μας βγάλη την ψυχή με το περισσεύμα σου!

Συμβουλή προς πάντα άνθρωπον

(Πόρσιμα της υποβολη: του τελευταίου προϋπολογισμού) Εόδετε δίχως προσοχή σε τίποτε να δίηρη: θα εχη και περισσευμα χωρις λεπτο άρ μείηρη!

Και πάλιν εις τον Τρικούπη

Φορολογών τη ζάχαρη, φορολογών τα σάκα Όλην του περισσεύματος μūs εκοφες τη γλύκα.

Ομιλήσας

Ομιλήσε κ' εξέθηκε τα σχέδιά του εκτενωσ Κ' εδειξε πως η βάσις των θα εινε πάντοτε... καπνός!

Τί να γείνη!

Κ' αν βλοι μας φοφήσομε της πείνας τι να γείνη! Τούλάχιστον θα ειμεθα... Έλληνες εν ειρήνη!

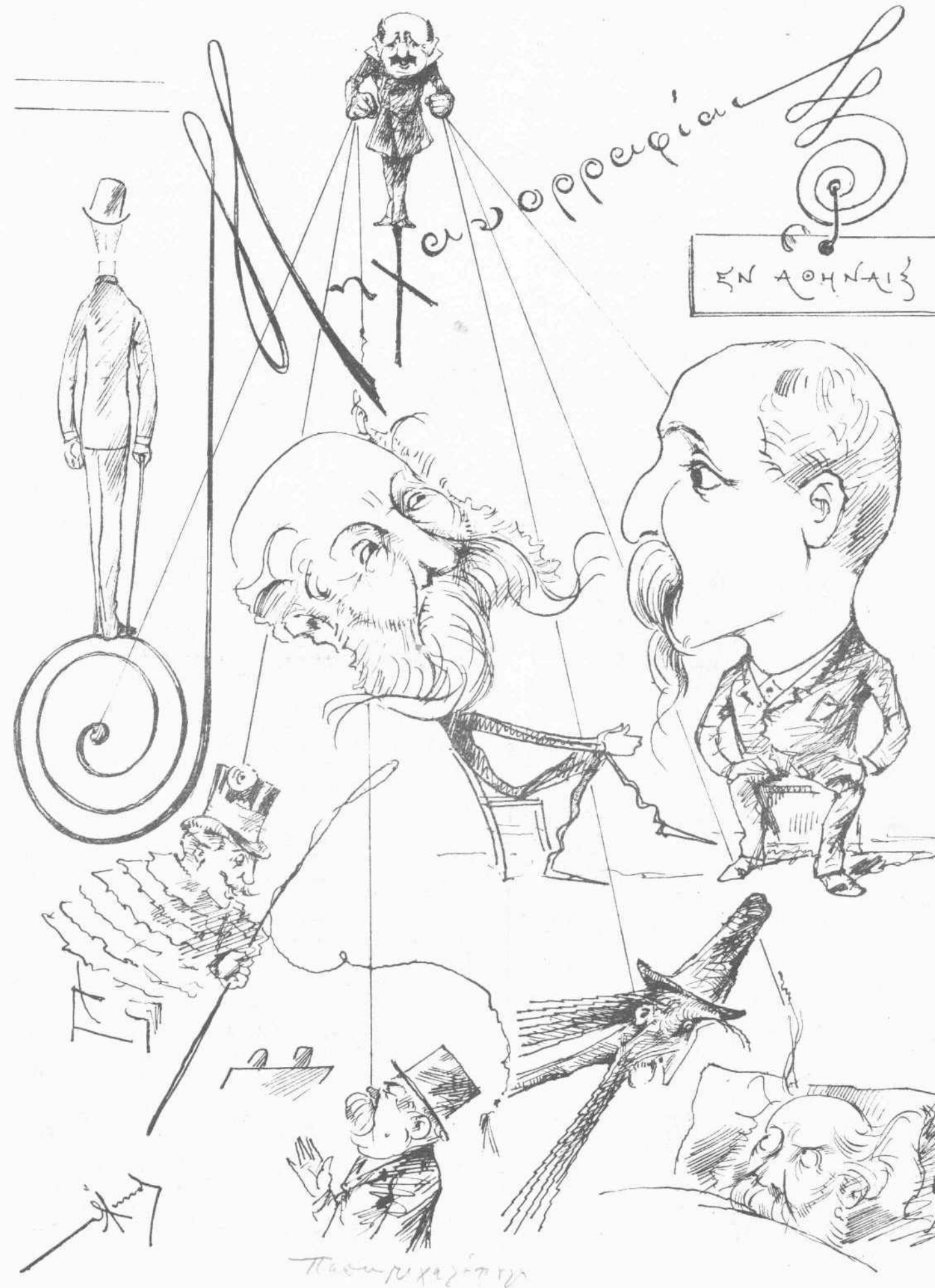
Επιτύμβιον

Τούτον του μνήματος έμπρός, οδύται, σταματάτε! Θαών προϋπολογισμός ενεδε αυτου κοιμάται. Ως Γαργαντούας ηθελε το πιν να καταφάγη Κ' εφούσκασε κ' εφούσκασε κ' επειτα... διερράγη!

Kόθα ρωσ!

ΙΩΣΗΦ ΤΣΑΙΜΠΕΡΛΑΙΝ

ΙΩΣΗΦ ΤΣΑΪΜΠΕΡΛΑΪΝ

Από τινων ημερών η ημετέρα πόλις βυλίζει τον επιφανή Άγγλον πολιτικόν και ρήτορα... Ιωσήφ Τσαϊμπερλαιν, μετά της αδελφής, του υιού και της θυγατρός αυτού και του φίλου και θασώτου του, εκ των επιφανών δ' οσώτως μελών της Βουλής των Κοινοτήτων, κ. Κόλλινγκ.

Αλλ' επιθυμούν ν' αφιέρωσιν την ζωήν του εις τα κοινά πράγματα, αφ' ου τοις άδελφοίς του να πράττωσι τα ίδια, και αυτός εισήλθεν εις τον πολιτικόν βίον. Τω 1869 εξελέθη δημοτικός συμβούλος, και τω 1873 δήμαρχος Βρυγιάμης, και κατά τα δύο έπιμεινα έτη εκ νέου εξελέθη να δημαρχήσῃ της μεγάλης εκείνης πόλεως.

Αμυρπά και καρποφόρος απέβη η τριπλή δημαρχική του περίοδος εν τῇ πλει. Τα μνημεία της μακρυοβιότητος είναι επισκήπιτην και τα εύρηματά, ώς απέβησαν η πλις, είναι εις πάντας γνωστά. Ο άνδρας του Τσαϊμπερλαιν έσται οπισθεν του Δημαρχείου, μοναδικόν σχεδόν παρ' όλοις προς ζώντα πολιτευτήν, φέρνν τριαύτην επιγραφήν: "Ανιέρθη εθνομωσούνης χάριν διά τας εκδουλεύσεις τας προσενεχθείσας τῇ πόλει ταύτη υπό του Ιωσήφ Τσαϊμπερλαιν, εκλεχθέντος δημοτικού συμβούλου τῷ 1869, δημαρχού τῷ 1873, και παραιτηθέντος τῷ 1876, αφού εξελέθη εις των αντιπροσώπων της πόλεως Βρυγιάμης εν τῷ Κοινοβούλιῳ. Επί της δημαρχίας αυτού πολλά έγινον καλά έργα, και εις την ικανότητα και άροσίαν αυτού όφειλονται η διοχέτευσις του ύδατος κ. ι του φωταερίου, προς μολύν και διηκετή εύεργασίαν των κατοίκων."

Εισελθών εις τό Κοινοβούλιον ο κ. Τσαϊμπερλαιν συντάχθη προς τοις άκρους φιλελευθέρου; ηρίζοσάστας συμπαράτων μετά του σπ Καρόλου Δίλκι. Έγραψεν εν τῇ «Δεκαπενθήμερῳ Έπιθεωρήσει» έμβροθή άρθρα περί πρακτικῶν ζητημάτων. Δια της ρητορικής του άνεδείχθη ως εις των ήγετων του φιλελευθέρου κόμματος. Τῷ 1878, αντιπολιτευόμενος τό υπουργείον Βήκονσφιλδ, άπη θυεν έπανειλημμένως έπαιρησίαις υπέρ των δικαίων της Ελλάδος συναγορών.

Τῷ 1880, οτε ο Γλάδστον εκλήθη διά μεγάλης πλειονότητας εις την Κυβέρνησιν, ο Τσαϊμπερλαιν διορίσθη ύπουργός του ύπουργίου. Αύτις ο Τζών Βρίτ άπήτησε τον διορισμόν τ' ύτον, ο δε Κάρολο Δίλκις υπεχώρησεν υπέρ του φίλου του, μεϊνας αυτός ύπουργός των Έξωτερικῶν. Επί της τετραετοῦς ύπουργείας του ο Τσαϊμπερλαιν διαφόρους εισήγαγε πρακτικὰς μεταρρυθμίσεις.

Περί τὰς άρχάς του παρόντος έτους, οτε ο Γλάδστον έσχημάτισε πάλιν ύπουργείον, ο Τσαϊμπερλαιν έγινετο ύπουργός της Γοπικής Διακίσεως. Αλλά διαφωνήσας προς τον Γλάδστονα περί του Ιρλανδικου ζητήματος απέχώρησε μετά όλιγον του ύπουργείου, μετά δε την άπόρριψιν του Ιρλανδικου νομοσχεδου κατά τας γενομένας εκλογάς συνέπραξε μετά των έννοτικῶν φιλελευθέρων, των μη δεχομένων κατ' άρχήν την σύστασιν Ιρλανδικου Κοινοβουλίου. Έν τῇ νέα ταύτη διανομῇ των κομμάτων, ο κ. Τσαϊμπερλαιν ήγείται της β' ζοσπαστικής εκείνης ομάδος, ήτις όμορρνει περί του Ιρλανδικου ζητήματος μετά των εύτων, των παλαιῶν φιλελευθέρων, ών προεξάρχει ο μαρκήσιος Άρτσιγκτόν.

Κατά την εν τῇ ημετέρα πόλι διαμονήν ο κ. Τσαϊμπερλαιν και η οικογένεια αυτού συγγάζουσιν ένδείξων μετ' αττης ύπολήψεις και συμπάθειας. Ο πρωθυπουργός, ο ύπουργός των έξωτερικῶν, έσπευσαν να επισκεφθώσιν τον επιφανή Άγγλον, άμα άκούομενον, μετ' έξαιρέτου δ' εύμενείας έδεξίωθη αυτόν και η Α. Μ. ο β' σιλες.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Αναμφιβόλως ο κ. Τρικούπης εινε μέγας... δημιουργός εκπλήξεων. Να νομίζεις ότι δεν έχεις τα μέσα να προμηθευθής ούτε φύλλα σακχης δια να καλύψης τα μέλη σου και να ζητούν να σου αποδείξουν αίφνης ότι ήμπορείς να παραγγείλης δεκά δικμιζις ένδυμασίαις εις του Βerrier, να υποθέτης ότι εύρίσκειται έντός Σαχάρου άνύδρου εν ή δὲν θά ήδύνασο να εύρης ούτε στήγόνα δια να κορέσης την φρενήρη δίψαν σου και να σου υποδεικύνουν ρέον έμπρός σου τό καθρωτατικόν νάμα ολοκλήρου ποταμού, να πιστεύης ότι δεν σου εύρίσκειται ούτε όσολός δια ν' αγοράσης έστω και μίαν γαλέτταν προς άνακούφισιν της πείνης σου και να επιχειρούν να σε πείσουν ότι ειςκει εις κατάρκασιν να κάμης τό δεύπνον και εις τριετις άλλους τό όλιγώτερον φίλους σου εν τῇ λαμπρῃ table d' hôte της Μεγάλης Βρειτανίας, ιδού η ακριβής μετ' όφρασις της οικονομολογικής όμιλίκης του κ. Τρικούπη εν τῇ βουλή τῇν παρελθούσαν Δευτέρας.

Οχι μόνον ίσοζύγιον, αλλά και περισσευμα! Από του βραχέου της χρωστικῆς άνύψωσις εις τοις παρεδείσεσις της άρας άνθρόπτητος από της άνεχίας εις τον έλθον από τῆς έσχάτης ένδειξις εις την χλιδύσαν εύμάριεσιν. Και πάντα ταύτα με τοις αποζητηθέντας πόρους και με τα μηδαμινά μέσα, άτινα διατίθει ο τόπος. Αναμφιβόλως άναλογον εν τῇ ιστορίῃ θύμα δεν φέρεται η το του Χριστου, οστις ού μόνον κατώρωσε με πέντε μόνον άρτους να χορτάση πέντε χιλιάδας λαου, αλλά προσεκάλεσεν έπειτα αυτούς όπως τοις δικνειμη και τα περισσεύματα... των κλασμάτων.

Και τό πρόβλημα φίνεται τόσῳ παραδόξον και τόσῳ άπροσδόκητον και τόσον άπίστευτον, οτε σχεδόν αρχίζομεν όλοι να επιθυμοϋμεν... τό έλλειμμά μας, τό κενόμοιον έλλειμμά μας, περί του όποιου τουλάχιστον εϊμεθα βέβαιοι ότι εινε αληθής, αληθέστατον.

Αλλά και τί δεν κάμνει δια να επιτύχη τό μακρίον αυτό περισσευμα! Φορολογεί τον κερρην, φορολογεί τον καπνόν, φορολογεί πάλιν τό σιγαρόχαρτον, φορολογεί τα κυσούζυλα, αυξάνει τον φόρον των επιτηδευμάτων, επιβάλλει βαρυτάτους δασμούς. Φορολογεί επί τέλους και αυτόν την ζάχαριν, δια να δώση τό δικίωμα εις τοις αντιπάλους του να λέγασιν ότι η ύπουργεία του έπότισε πικρίζ τον ελληνικόν λαόν.

Αναμφιβόλως πάντοτε μέν, άλλ' ιδίως τώρα μετά την φορολογίαν της σακχαρώσεως, ο κ. Τρικούπης ούδέποτε θά δυνηθη να όμοιάση τον μακαρίτην Κομμουνδοϋρον και να ονομασθη... Γ. Ιεκέτατος.

Ο κ. πρωθυπουργός δικαιολογών την καταπληκτικην αυξησιν και των εσόδων και των εξόδων εν τῷ προϋπολογισμῷ και ιδίως την φοβεράν άνκλογίαν της νέας φορολογίας, ειπεν ότι τοϋτο ούδένα πρέπει να εκπλήγη διότι όμοίως φορολογούνται και οι Γάλλοι και οι Ιταλοί και τα

ΘΕΑΜΑΤΑ

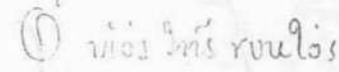
ΘΕΑΤΡΟΝ ΝΕΟΝ (Πλατεία Τραπεζίας) Η παραδοξοτάτη φαντασμαγορία εξ όσων ποτε συνέβησιν: η πιθανή άνοικοδότησις του!

ΑΙΘΥΣΙΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ. Αι μόνκι αληθείς καλλιτεχνικαι έσπερίδες, εις τις δύναται τις πῶς φιλόμους να διέλθη λίαν εύαρέστως της ώρας του. άκρωόμενος έλεκτήν μουσικην. Τελούνται κατὰ Σάββατον εν τῇ κομψῳς ήτρεπισμένη αίθυσῃ του Παρνασσου, εν ή συρρέει πῶσιν η έλεκτή και φιλόμους κοινωνία. Υπό καλλιτεχνῶν και έρασιτεχνῶν εξιδιασμένης ικανότητος εκτελείται μουσική κλασική, μουσική έλαφρά, μουσική πάσης εθνικότητος. Εινε αι μόνκι αληθῆς καλλιτεχνικαι έσπερίδες.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΟΥΛΗΣ. (όδός Σταδίου). Αι παραστάσεις ήρχισαν από της παρελθούσης Δευτέρας.

ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ, κωμωδία φανταστικιστραχική εις έκατομύρια 4.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ. Ρισελιέ του Λεκατσά τῇ συμπαράξει Λαμπελέν, Μπεκατόρου και Γαϊδεμβέργερ.

Ο ΣΤΙΧΟΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Κ' έπειτα τολμοϋν να σου λέγουν ότι δεν συμβαίνουν πλέον παραξένα εις τον κόσμον!... Ιδού ο κ. Τρικούπης παρουσιάζει προϋπολογισμόν με περισσευμα! ιδού ότι πρόκειται να οικοδομηθη τό νέον θέατρον! ιδού ότι ο φωτογράφος Ρωμαίδης γράφει στίχους δικαιολογούμενος έμμέτρως και άποδίδων εις τον άστατον καιρόν την εκ της άνικανότητος του προσελθούσαν έλλειψιν της φωτογραφίσεως του θεάματος τῆς εν τῷ Άρσασκείω τελετής.

Ω καιροί άστατοι, κατὰ τοις όποιους ο κ. Ρωμαίδης, δεν εύρίσκει καιρόν να φωτογραφη και έχει καιρόν να γράφη στίχους!

Έπλανήθη άρα γε εκ του δευτέρου συνθετικου του επαγγελματός του ο κ. Ρωμαίδης, η εινε νέα φάσις της πολυπλόκου εξελίξεως του σταδίου του, όπερ πριν περιάψη εις τό πρόσωπόν του, την αίγλην του καλλιτέχνου — αίγλην χάριν της όποις επίτηδες εξυρίσθη ο μύτταξ μη τυχόν επισκίαση αύτην — περιύγαγεν αυτόν εις άλλα ταπεινώτερα έργα; Η Ιστορία θά κρίνη.

Αλλ' εκεινο δια τό όποιον θά μεϊνη έμβρόντητος η ιστορία τῆς Τέχνης εινε η άνακάλυψις του έμμουςου φωτογράφου, δηλονότι η φωτογραφίσεσις tempo permettendo, την επιγραφην δε ταύτην έπρεπε να χαραξη χρυσοίς γραμμασι προ του εισόδου του καταστήματός του. Οι εις τις βορεινάς χώρας τῆς Ευρώπης όπου επί πολλούς του έτους μήνας ο ήλιος εινε άόρατος εξασκούντες την φωτογραφικην τέχνην η' αυτοκτονήσασιν βεβαίως μηχανόντες την τρομεράν ταύτην άνακάλυψιν του εν Αθήναις συναδέλφου των. Ο ήλιος εινε η λατρεία και η δύναμις του κ. Ρωμαίδου' ως Φιτίβος Απολλων έμπνέει αυτόν να γράφη στίχους, δια των ακτίνων του δε πριάζει την καλλιτεχνικην του άξίαν, ήτις άναθάλλει δι' αυτών όπως τα τεύτλα. Εϊμεθα βεβαίότατοι ότι τό περιβόητον δημώδες επιφώνημα της προπερινής άπόκρισε Η.λιος! άπαιτείτο προς την καλλιτεχνικην και φιλολογικην ικανότητα του κ. Ρωμαίδου.

Η.λιος! λοιπόν.

άλλα εθνη, δεν πρέπει δε να δειχθη ο έλλην κατώτερος αυτων. Νομίζομεν ότι διερμηνεύομεν τό κοινόν φρόνημα πάντων των συμπολιτῶν ήμων δηλοϋντες ότι την τοιαύτην ταπεινώσειν δεν θά ύπήρχε κανείς όστις να μη άποδεχθη μετ' εύγνωμοσύνης.

Αλλ' ο κ. πρωθυπουργός ποτε λοιπόν δεν άνέγνωσε τοις μύθους του μακαρίτου εκείνου Αισώπου και ποτε δεν ήκουσε τι περι του τέλους του βατραχίου όστις ήθέλησε να γείνη βους;

Ερώτησις: Μετά τό νομοσχεδίου περι φορολογίας της σακχαρώσεως, θά καταλέγωνται μεταξυ των φορολογουμένων υτων και οι πάσχοντες εκ σακχαρώσεως... διαβήτου;

Και αφού θά εινε τόσον ακριβή τώρα η ζάχαρις και η χρήσις αυτης βεβίως τόσῳ δύσκολος, θά ύπάρχουν άρα γε πλέον άνθρωποι εξακολουθούντες να έχωσι γλυκείαν φυσιογνωμίαν;

Παρητηρήθη, λέγει, υπό τινων ότι ο κ. Τρικούπης υποβάλλων τα περι σακχαρώσεως φορολογικά νομοθετήματα, ώμίλει με πολλήν... πικρίαν.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι εις τό πολυβρόλητον αυτό μέτρον της φορολογίας της σακχαρώσεως προέβη ο κ. πρωθυπουργός όπως καταδείξη έτι μάλλον την αντιπαθειάν του προς τον όπαδόν και έφευρετήν των κοκκινόγουλιών αρχηγόν δε του τρίτου κόμματος κ. Παπκμιχαλόπουλον.

Όδοκαθαριστής

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Σταθροότης.

Και εινε πάντα όπως ήτορ και τα παλιά του δεν ξεχάνει, άλλ' αντί φόρων άφορητων θε να μῶς φέρη... Διληγάννη!

Δίστιχον

Τέσσαρες ώραις μίλησε για τοις καινούργιοις νόμοις τετράδιπλη κ' η Όρα τον πολήθηκε τοις δρόμοις.

Τὰ δύο θίετρα.

Δεν εινε θέατρον! φωνάζουν οι συνδημόται μας πολλάκις και κατσουριάζουν πολύ... μα τί μορφοί! — και δεν κινεταζον πῶς άφ' ενός εν' ο Κωστάκης και άφ' έτέρου η Βουλή;

Η Ζάχαρη.

Κι αν ακριβαίν' η ζάχαρη, χαμαρωτή μου φίλη, εγώ δεν δίνω εναν παῖ — έχω τα δύο σου χείλη!

Handwritten signature or initials.

Handwritten scribble or signature.

ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ